

[nacional.hr](#)

Istaknuta dubrovačka slikarica Nada Zec Ivanović izlaže u **Muzeju Mimara** – NACIONAL.HR

U zagrebačkom **Muzeju Mimara** može se do 27. listopada razgledati **izložba** istaknute dubrovačke slikarice Nade Zec Ivanović (Dubrovnik, 1965.), na kojoj se po prvi puta predstavlja zagrebačkoj publici s tako opsežnim ciklusom slika „Pod kapom lude“.

Nada Zec Ivanović diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu 1988., a uz slikanje je tijekom studija izučavala i grafiku koja joj je postala jednako važno područje interesa i rada. Upravo je s grafičkim radovima sudjelovala na međunarodnim grafičkim žiriranim **izložbama** u Barceloni, Cadaquesu, Sofiji i Bagesu. Prije ovog novog ciklusa slika napravila je još pet velikih ciklusa slika. **Izlagala je na preko osamdeset izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu** (Palm Beach, Bonn, Graz, Salzburg, Mostar, Kotor, Cetinje), kao i na sedamnaest samostalnih **izložbi**. **Radila je i na dizajniranju plakata i kazališnoj kostimografiji, a dvadeset se godina bavila i pedagoškim radom.** O njezinom je djelu 2013. snimljen 20-minutni dokumentarni film u produkciji Dubrovačke televizije, a o njezinom su slikarstvu pisali brojni poznati povjesničari umjetnosti i likovni kritičari.

U novom ciklusu umjetnica na platnima velikog formata **niže prizore na tragu nadrealnog i fantastičnog slikarstva**, pitajući se „tko je redatelj tog teatra“. **Manje ili više, ljudi glumataju, igraju neke uloge na svojoj imaginarnoj pozornici**, lažu i pretvaraju se, nose maske... Iskreno i odano prijateljstvo bez računice je rijetko, a društveno-politička svakodnevnica u kontinuitetu zagađuje život svim generacijama. **Mogli bismo i ove motive slika zamijeniti sa slikarstvom snova, ali brzo shvaćamo kako smo se zapravo našli u odvratnoj mōri svakodnevice.** Jasne su asocijacije na manipulacije stvarnosti i pad morala na svim razinama, gdje svatko od nas može pronaći mnogo situacija u kojima se osjećao poput igračke ili pijuna – nezaštićeno i glupo.

Pa ipak, koliko god da se Nada Zec Ivanović u ciklusu „Pod kapom lude“ – nastalom u čast slikaru Pieteru Bruegelu i **njegovoj trajno aktualnoj slici „Slijepac vodi slijepca“** – zdvojnjo pita o licemjerju, otuđenosti, opsjenama, lažima i dvostrukim maskama današnjeg svijeta, slikarica se dotiče i maski i opsjena koje nam se serviraju kroz masovnu/popularnu kulturu i osmišljene pop-projekte i „namontirane“ atraktivne „influenserice“ bez unutrašnje ljepote.

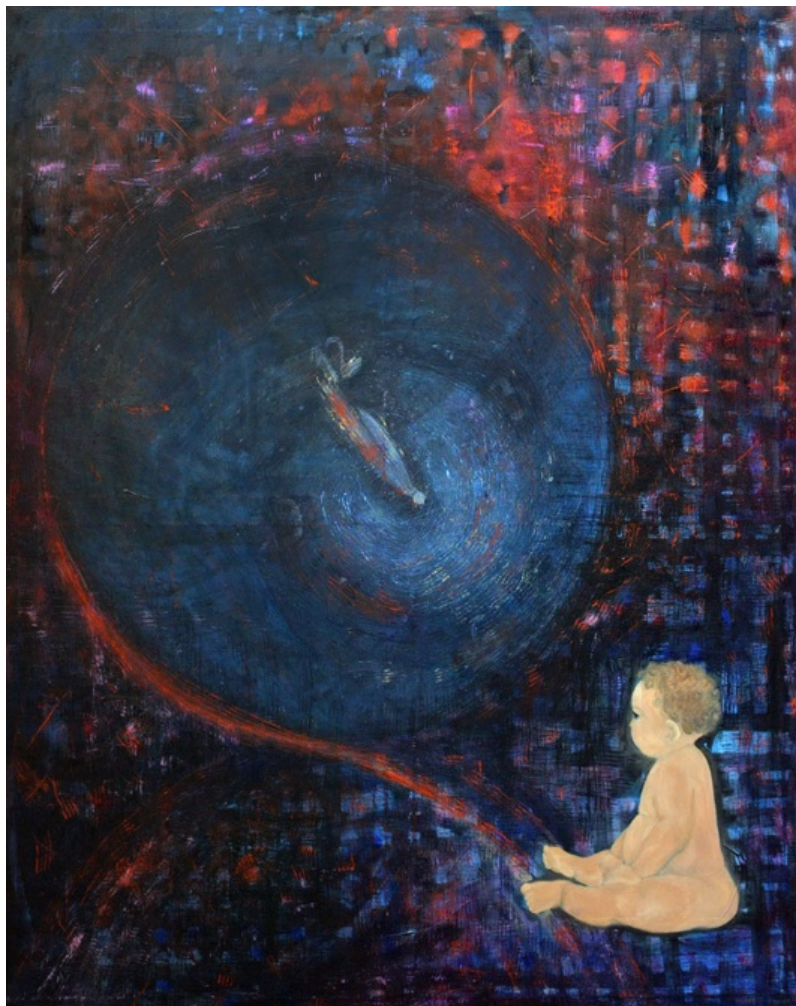
Na liniji tradicije naše groteske u suvremenom slikarstvu, **kritika je već ranije zamijetila (Milan Bešlić) kako se Nada Zec Ivanović fino ulančava sa svojim opusom na djela Zlatka Boureka, Hrvoja Šercara i Ivana Lesiaka, a mi bismo dodali i na slikarstvo Antuna Borisa Švaljeka.** Ono zaigrano u slici brzo se može pretvoriti u opomenu ili gorku kritiku društva, kao što se umjetnica otvoreno na tragu dramatičara i književnika Ionesca pita „Može li se od ovih ostataka čovječanstva još uvijek napraviti dobra juha?“.

Libertas

Pod kapom lude

Sat sudnjeg dana

Komentiraj